

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte: Timofti Vladimir,
Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Bratunov Nicolai xxxxx, născut la xxxxx,
originar xxxxx și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.09.2017 – 26.12.2017;

Instanța de apel: 23.01.2018 – 07.06.2018;

Instanța de recurs: 06.09.2018 – 19.12.2018.

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 26 decembrie 2017, în temeiul prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Bratunov Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 140 (una sută patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În conformitate cu art. 10 alin. (3), art. 88 Cod penal, s-a computat inculpatului Bratunov Nicolai în termenul pedepsei sub formă de 140 ore de munca neremunerată în folosul comunității, termenul deținerii lui pe cauza dată penală sub formă de arest preventiv și arest la domiciliu în perioada de la 26 octombrie 2016 până la 24 decembrie 2016, din calculul 1 zi de deținere sub arest preventiv - 8 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, adică 59 zile de arest, ce corespunde 472 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsa aplicată inculpatului fiind considerată executată.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Coinac Liudmila împotriva inculpatului Bratunov Nicolai cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 4000 lei, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

Pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de 60000 lei, a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Bratunov Nicolai în beneficiul lui Coinac Liudmila a sumei de 3000 (trei mii) lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Dobrova Maria împotriva inculpatului Bratunov Nicolai cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 600 lei, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

Pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de 50000 lei, a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Bratunov Nicolai în beneficiul lui Dobrova Maria a sumei de 2000 (două mii) lei.

Au fost respinse ca neîntemeiate pretențiile procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 5757 (cinci mii șapte sute cincizeci și șapte) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Bratunov Nicolai, la 25 octombrie 2016, aproximativ la ora 09:10, aflându-se în loc public, în barul „Fortuna”, amplasat în xxxxx, a solicitat de la barmanul Dobrova Maria, în datorie 10 lei, dar obținând de la ea refuz, s-a înfuriat, și acționând intenționat, din intenții huliganice, încălcând grav ordinea publică, în prezența vizitatorului barului „Fortuna” cet. Coinac Liudmila, a început fără motive să se exprime cu cuvinte necenzurate, lovind cu pumnul pe masă, într-o formă agresivă, amenința cu distrugerea bunurilor, nu reacționa la obiecțiile lor de a înceta acțiunile sale ilegale, cu toate acestea a luat o sticlă plastică cu ketchup și a aruncat-o în spatele barmanului Dobrova Maria, după ce a părăsit încăperea barului.

Apoi, în continuarea intenției sale ilegale, îndreptată spre încălcarea gravă a ordinii publice, aproximativ peste 5 minute, Bratunov Nicolai, din nou s-a întors în încăperea barului indicat, unde continua să lovească cu pumnul peste masa din bar, arunca vesela și a nimerit cu farfuria în capul lui Coinac Liudmila, în regiunea frunții, cauzându-i leziuni corporale, ce au dus la tulburarea sănătății de scurtă durată și apreciate de către expert ca vătămare ușoară a sănătății.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Bratunov Nicolai, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.*

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, în partea respingerii solicitării cu privire la încasarea din contul lui Bratunov Nicolai a cheltuielilor de judecată în sumă de 5757 lei.

În motivarea cererii de apel, cu referire la prevederile art. art. 227, 229, 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, procurorul a invocat că, în cazul în care persoana a comis infracțiunea, pe lângă răspunderea penală aceasta necesită să achite și cheltuielile judiciare.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 iunie 2018, a fost respins ca nefondat apelul cu menținerea sentinței.

În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 143 alin. (1), (2) Cod de procedură penală și de art. 75 alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14 aprilie 2016, a reținut că efectuarea expertizei medico-legale nr. 168 D din 27 octombrie 2016 în sumă de 57 lei, și raportului de expertiză judiciară nr. 102

sn din 10 martie 2017 (cu includerea tratamentului în staționar) în sumă de 5700 lei, au fost dispuse de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului, fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.

Cu referire la argumentul procurorului precum că reieșind din prevederile art. 229 Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța de apel a menționat, că efectuarea expertizelor în cauză ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, iar în lipsa unei astfel de expertize procurorul ar fi fost în imposibilitate să încadreze juridic corect acțiunile inculpatului și să formuleze învinuirea acestuia, și ulterior, în instanța de judecată să demonstreze săvârșirea infracțiunii.

5. Procurorul, declară recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia în partea respingerii solicitării înaintate cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Invocând de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, procurorul invocă dezacordul cu soluția instanțelor de fond cu privire la respingerea solicitării de încasare din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, considerând că aceasta contravine prevederilor art. art. 227 alin. (1), (2) pct. 5), 229 alin. (1), 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5) Cod de procedură penală.

6. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul reține că recurentul invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, instanța de apel greșit a respins solicitarea procurorului din cererea de apel cu privire la încasarea în beneficiul statului din contul inculpatului a sumei de 5757 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Cu referire la aceste argumente ale recurentului Colegiul penal conchide, că instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia de a respinge cerința acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 5757 lei, în beneficiul statului.

Astfel, art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, alin. (3) al aceleiași norme prevede, că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 Cod de procedură penală (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile:

1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță;

2) cheltuielile de cazare;

3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal;

4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței.

(2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței. (3) Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. (4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu. (5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin. (1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel corect a reținut, că raportul de expertiză medico-legală nr. 168 D din 27 octombrie 2016 în sumă de 57 lei, și raportul de expertiză judiciară nr. 102 sn din 10 martie 2017 (cu includerea tratamentului în staționar) în sumă de 5700 lei, au fost dispuse de către organul de urmărire penală (f.d. 21, 56, vol.I) în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului, fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (3) al Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14 aprilie 2016, în vigoare din 10 decembrie 2016, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

Raportând prevederile legale citate la circumstanțele speței, Colegiul penal conchide că aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

Așadar, instanța de recurs atestă, că instanța de apel întemeiat a reținut, că aceste cheltuielile sunt suportate de către organul de urmărire penală, care și are atribuția de a administra probele în vederea probării/combaterii acuzației aduse, însă aceste cheltuieli nu sunt de natura de a pune pe seama statului costuri suplimentare, sau exagerate, iar cheltuielile pentru efectuarea expertizei întru stabilirea gradului leziunilor corporale cauzate părții vătămate, sunt evidente și necesare pentru a demonstra existența/lipsa bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal de asemenea menționează, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar eroarea de drept invocată de către recurent prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu a fost constatată la examinarea recursului, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 iunie 2018, în cauza penală în privința lui Bratunov Nicolai xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 ianuarie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor